

Մշակենք մեր մէջ հայրենասիրական սէրը, եւ այն ատեն մեր ծննդավայրին համար գործելն ու զոհելը հրճուանք մը պիտի ըլլայ մեզի համար:

ԽՕՍՔ ԵՒ ԳՈՐԾ

Ամէն մարդ իրեն փորձառութեամբ պիտի թէ կան մարդիկ, որոնք կարծես միայն խօսելու, աւելի ճիշտը, բամբասելու, ուսուցիկ դադարներու յայտնելու, ինքնադուրսութիւն եւ շարլաթանութիւն ընելու ախտէն վարակուած են: Նոյնպէս կան մարդիկ ալ, որոնք թէեւ կը խօսին, բայց սակաւախօս են եւ իրենց խօսածը կը գործնականացնեն առանց ոեւէ ազմուկ հանելու:

Այս երկու տեսակէն ալ ունինք մեր մէջ: Չնդուշի Վերջ Միութեան Կեդրոնը գործնական մեքենայ մը ըլլալէ ի վեր մեր շարլաթաններու խումբը ամէն տեսակ ստալոյ առասպելներ ծամծմեց: «Կեդրոնը գրամը պիտի ուտէ», «Վերաշինացը Հայաստանի մէջ գոմ մը անդամ պիտի չկրնայ շինել» եւ ասոր նման շատ մը ուրիշ անազնիւ գրոյցներ:

Բարեբախտաբար, Վերաշինացի գործունեայ Կեդրոնը չուշացաւ այսպիսիներուն բարոյական զօրաւոր ու ցնցիչ ապտակ մը տալ, համաձայնութիւն գոյացնելով Բարեդուրծականի հետ, հինգ տունով Նոր Չնդուշ անուն թաղ մը շինելու նոր կառուցութիւնը Նուպարաշէնի մէջ, որ արդիական քաղաք մը ըլլալու ամէն երաշխիք կուտայ մեզի:

Գործը որոշապէս կարելիութեան սահմանին մէջ է: \$6,000-էն քիչ մը աւելի գումարը չներկայացներ նոյն իսկ մէկ տասներորդը ինչ որ Ամերիկայի մէջ գտնուող աւելի քան 500 Չնդուշցիներ կրնան հանդանակել, սլայմանաւ որ անոնք ունենան ազնիւ փոքրամասնութեան մը անկեղծութիւնն ու զոհողութեան ոգին:

Կասկած չկայ որ Վերաշինացը այս անգամ ալ ի դերեւ պիտի հանէ մեր շարլաթաններուն վիրաւորական ստախոսութիւնները: Եւ ամէն անոնք որոնք կը ճանչնան այսպիսի անձերէն մէկ քանին, դադարաւ մը կազմած են արդէն թէ ի՞նչ են անոնց թաղուն նպատակները: Արդարեւ, անոնք ունէ կերպով պիտի չարատաւորեն Վերաշինացը, եթէ այս ընկերութիւնը անոնցմէ զբաւ զբաւելու մահացու մեղքը չգործէ: Այս պարոնները այնչափ սիրահարուած են «անպիտան մամոնային», որ առասպելական կծծի մարդուն պէս՝ կը նախընտրեն իրենց հողին տալ, քան թէ իրենց գրամը: Այո, ինչո՞ւ չէ, պէտք է բարձրաձայն աղաղակել թէ «Վերաշինացի Կեդրոնը ապիկար է», «գրամը կուտէ», «գործ չի տեսներ», որպէս զի իրենք արդարացուցիչ պատրուակ մը ունենան փախուստ տալու քանի մը սուրբի զոհողութեան:

Բարեբախտաբար Չնդուշցիութիւնը տակաւին իր մէջ կ'ապրեցնէ փոքրամասնութիւն մը, որ կը պահէ իր աւանդական ազնուութիւնը եւ Վերաշինացի նպատակը պիտի յաջողցնէ հակառակ իրեն մէջ ապրող, իրեն անունովը պարծենցող թշնամի լեզուներու: Վերաշինացի գործօն անգամները քանի մը անգամներ իրենց նախանձոտ հակառակորդները ամօթապարտ ըրած են: Այո անգամ ալ, Նոր Չնդուշ թաղի հինգ տուններու շինութեամբ, գործնական ապացոյցը պիտի տան շարլաթաններուն, թէ գործը կը կատարուի, միայն իրենց չար աչքերն են որ չեն ուզեր տեսնել:

ՍԻՄՈՆ

Ֆիլատէլֆիա, Նոյ. 19, 1929

ՆՈՒԻՐ «ԾՕՎԱՌ»Ի

Պրն. Սիմոն Պապեան, ֆիլատէլֆիայէն, 2 տուար կը նուիրէ «Ծովառ»ի: Վարչութիւնս իր շնորհակալութիւնը կը յայտնէ:

ԱՌԱՋԻՆ ՈՒՂԵՒՈՐՆԵՐԸ

Սահմանադրութեան հոգակումէն հաղիւ մէկ քանի մի անցած էր, երբ նոր շարժում մը սկսաւ ինչպէս բոլոր դաւառի նոյնպէս Չնդուշի երիտասարդութեան մէջ:

Դէպի Ամերիկա, այս էր օրուան կարգախօսը, որ տրոհեաւ գործնական ճամբու մը մէջ կը մտնէր:

Շատ ալ մեղադրելի չէր դադարելու այս միտումը, որ հետեւ եթէ Սահմանադրութիւնը թուրք եւ Հայ եղբայրացիութիւն մը կը խոստանար եւ կամ հայկական ընդհանրապէս մը մղձաւանջը քիչ մը կը վանէր, սակայն նոր մէջ մըն էր կեղեքումի, որ գինուորական տուրքի անուան տակ հայուն վտիտ քաակը կը պարպէր:

Ձինուորութիւնէ գերծ մնալու փափաքը երիտասարդութեան մէջ աւելի տիրական կը դարձնէր դէպի օտարութիւն դիմելու դադարաւ, հոն իր փրկագիրը վաստակելու յոյսը:

Քանի մը երիտասարդներ արդէն տեսած էին մեկնուողատրաստութիւնը: Տունէ տուն կը շրջէին իրենց մնաս բոլոր ըսելու բոլոր ծանօթներուն: Առաջին ուղեւորներն էր ստանք:

Օրը երկուշաբթի կը լուսնար, տակաւին արեւը իր քնին մէջ էր. մեկնողները արթնցած էին կամ աւելի շտապէին քնացած այդ գիշեր, եւ ամէն մէկը իր բարեկամները առանձին կը գիմէր սրտուած տեղը՝ իրարու միանալու մար:

Իմ ազգականներէս Գ. Գ. ն ալ այս մեկնողներէն էր, եւ այդ իսկ պատճառաւ եւ ալ, հաղիւ եօթը տարեկան մօրս հետ միասին քալեցի տանց գիտակցութիւնը ունենալէ ի՞նչ բանի համար էր որ կ'երթայի:

Վերջապէս հասանք քաղաքէն քիչ մը հեռու՝ վանքի տին ծայրը, ուր մեղմէ առաջ ուրիշներ եկած կը սպասէին միանալու հաւաքուելուն:

Խումբը ամբողջացած էր, բաժանման սրտաճմլիկ տարանի մը առջեւ կը պտնուէինք: Մայրերու համար տօնուած չէր այդ տեղէն անդին երթալ, եւ անոնցմէ իմ քանչիւրը դրկած իր սրտահառորը՝ մայրական սիրոյ տալալութիւնը եղող համբոյրը կը գրոշմէր իր գաւազաններէ վրայ:

Այո, անուշտ, քիչ մը եւս կ'ուզէր մնալ իր գաւազանի, սակայն մը եւս տեսնելու իր ճագուղիին հասակը, ալ պիտի չտեսնէր դայն, այսպէս կը թիարդէր մայրական նախազգացումը իրեն:

Ջորեպանին ձեռքը վերջ գրաւ մօր եւ սրբույ գիրքը խառնումին, եւ անոնք մեկնեցան՝ ուղերթի մնաս բարեթոյքով ըրորին, եւ միութեան մէջ անհետացան անգամ մըն ալ տեսնելու հայրենի արեւը: Իսկ տարիներ տոյ մայրական նախազգացումը դժբախտ իրողութիւն կ'ուր, աւա՞ղ...:

Դէպի Նոր Չնդուշ վաղուան մեկնումը, սակայն, կին ըրորովին հակառակը պիտի ըլլայ: Չնդուշցի մօր իր գաւազանի պիտի ընկերանայ, բաժանման վախը չկայ, երիտասարդութիւնը գինուորութիւնէ գերծ մնալու մտալ խուրձեամբ դադարելու հարկադրանքին տակ պիտի չըլլէ հապա աւելի սիրով պիտի գիմէ հայրենիքի ծառայութիւն ու պիտի լծուի վերաշինական գործին՝ պարտականութիւն իսր գիտակցութեամբ:

Սպասենք այդ օրուան:

ԾՕՎԱՌ

ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԻՄՈՒՄ ԽԱԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

«Ծովառ»ի նախորդ թիւին մէջ կարդացիք Չնդչոյ Վերջ. Միութեան Կեդր. Վարչութեան՝ Հ. Բ. Բ. Միութեան Ամերիկայի Կեդր. Յանձնաժողովին հետ կնքած պայմանագրութիւնը, ըստ որում մեր Միութիւնը յանձնառու կ'ըլլայ 6,000 տոնար մօտարեւել Բարեկործականին՝ Նուարաչէնի մէջ Նոր Չնդուշ անուն թաղամաս մը կառուցանելու համար:

Ուրախալի էր այս լուրը «Ծովառ»ի բոլոր ընթերցողներուն համար:

Եւ այս ուրախալի լուրը իրականացնելու համար մեր Միութեան Կեդրոնը նոյն ատեն «Ծովառ»ի մէջ բացած էր նուիրատուութեան սիւնակ մը, ուր երեւնալի է պատուոյ տեղը դրաւել աւագ պարտականութիւն մը նկատեցի ինծի համար: Եւ գիտէ՞ք երբ մէկը իր պարտականութիւնը կատարելու գիտակցութիւնը կ'ունենայ, այդ օրէն իսկ, կարծես ծանր դործ մը կատարելու պարտաւորութեան տակ կ'իյնայ: Ծանր ըսի, որովհետեւ պարտականութեան գիտակցութիւնը ինքնին օրէնք դարձած կը պարտադրէ անհատը կատարել իրեն վիճակուած ծառայութիւնը:

Ահա թէ ինչպէս. պարզ բառերով բացատրեմ միտքս:

Կը խորհիմ որ դործերը լաւ չեն եւ ծախսերս ալ շատ են, այս պատճառներով կը փորձուիմ պարտականութիւնս կատարելէ խուսափել, այսինքն՝ Նոր Չնդուշ թաղամասին կառուցման համար բացուած հանդանակութեան չմասնակցել, եւ կամ շատ քիչ մասնակցութիւն բերել: Սակայն ի՞նչ պէտք կ'ունամ ծննդավայրիս հանդէպ զգացած սէրս խորել, երբ ան ստամոքսիս սրահանջած օրումս հացին չափ կարեւորութիւն ստացած է ինձ համար: Կը զգամ որ ներքին ձայն մը կը կշտամբէ զիս ու կ'ըսէ. «Դուն, ժլատ ու անզուտ մարդ, քու վայելքիդ ու հեշտանքիդ համար տեւէ նիւթապան պահաս չես ունենար, իսկ քեզ կեանք ու արեւն պարզեւոր ծննդավայրիդ համար կը երկմարս, պատրուակներ հնարելով կը նկրտիս խուսափել պարտականութենէդ»:

Բայց ի՞նչպէս կրնամ ապաստիլ խղճիս ձեռքէն, եթէ լիովին չկատարեմ իմ բաժին պարտականութիւնս ի խնդիր ծրնրդավայրիս անունն յաւերժացումին եւ ի նպաստ տարազիւ հայրենակիցներուս տեղաւորման դործին համար բացուած հանդանակութեան:

Ինքզինքս այս մտաւորանքութենէն ազատելու իղձով, Չնդուշի եւ Հայաստանի վերաշինութեան հանդէպ զգացած պարտականութիւնս զրի նժարի մէկ թաթին, իսկ զուժար մըն ալ միւս թաթին մէջ, տեսայ թէ զրամբ շատ վեր մնաց եւ խիղճս ալ սկսաւ ազազակել. զուժար մը եւս աւելցուցի, նորէն թեթեւ կշռեց եւ կրկին զգացի թէ անհանդարտ է իմ ներքին մարդը. բան մը եւս աւելցնելով տեսայ որ նմարը գտաւ իր հաւասարակշռութիւնը, այն ատեն որոշեցի նժարին մէջ զրուած զուժարը նուիրել սիրայօժար եւ զոհունակ սրտի մը ուրախութիւնը ապահովել ես ինծի:

ՍԵՒ ՔԱՐ

ՇՆՈՐ ՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Իմ խորին շնորհակալութիւնս կը յայտնեմ բոլոր ազգական բարեկամներուս, Չնդուշի հայրենակիցներուս եւ Չնդչոյ Վերջ. Միութեան Ծրէկոյնի մասնաճիւղին, որ իրենց ծաղկեպսակներով ու ներկայութեամբ յարգեցին հօրեղբորորդւոյս Պօղոս Անտոնեանի զաղաղը եւ միջնորդեցին մեզ սղակիրներս:

Սգակիր

ԱՆՏՈՆ ԱՆՏՈՆԵԱՆ

Յիւլիոս

Պատ. Խմբագիր «Ծովառ»ի,

«Ծովառ»ի Օգոստոսի թիւին մէջ զրուած էր իմ եւ իմ ժիններուս տխուր կացութեան մասին:

Ասիկա սակայն ցարդ օգուտ մը չունեցաւ եւ մեր սպասումները ապարդիւն անցան: Ոեւէ տեղէ յոյսի նշոյլ մը չճառապայթեց մեզ համար:

Ուստի, յարգելի խմբագիր, պիտի խնդրէինք որ «Ծովառ»ի ընկերութիւնը դարձան մեր տանի մեր այս ողբալի կացութեան:

Երկար ատեն է որ հիւանդ անկողնոյ կը ծառայեմ, որով փոքրիկներս բոլորովին անօք ու անտիրական մնացած են:

Չէ՞ք կրնար արդօք կերպով մը եւ փութով օգնութեան ձեռք երկարել ինծի եւ իմ ժիններուս՝ մեր այս անձուկ վիճակին մէջ:

Հաճեցէք ընդունիլ մեր խորին յարգանքները:

ՍԵՐՈՆ ԿՕՇԿԱՐԵԱՆ

Նիկոսիա, Կիպրոս, Հոկտ. 9, 1929

ԾԱՆՕԹ.— «Ծովառ»ի վարչութիւնը հրատարակելով վերեւի գրութիւնը, կը յայտարարէ թէ ինքը ոեւէ իրաւասութիւն չունի անօգնական հայրենակիցներու նիւթական օժանդակութիւններ բնելու: Այդ գործը կը վերաբերի Վերաշինացի Կեդր. վարչութեան: Կը քեղադրեմք մեր կարօտ հայրենակիցներու, որ նման խնդիրներու համար ուրիշ ուեւէ տեղ ղրիմէլ ատաջ, ղրիմեն Չնդչոյ վերաշինաց Միութեան Կեդր. վարչութեան հասցէին: Այսպիսիներ հարկ է որ տան իրենց մասին որոշ ծափօքութիւններ, եւ մանաւանդ որոշ կերպով գրեն իրենց հասցէն:

Կեդրոնական վարչութեան հասցէն է՝

A. Paboojian

217 East 27th St., New York City

ՉՆԳՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՄԱՐՏԻՑԻ.— Մեր համակրելի հայրենակիցներէն Տէր եւ Տիկին Յ. Էկինեանի փոքրիկին մկրտութիւնը տեղի ունեցաւ իրենց բնակարանին մէջ, կնքահայրութեամբ Տէր եւ Տիկին Վարդան Վարդանեանի: Տէր Հօր աւուր պառնայ մէկ քանի խօսքերէն ու խրատականներէն յետոյ, ներկաներ բոլորուեցան ճոխ սեղանի մը շուրջ: Ուրախութիւնը տեսցի մինչեւ կէս գիշեր: Այդ օր Տէր եւ Տիկին Էկինեանի յարկին տակ բոլոր ներկաներն ալ վայելեցին զեղեցիկ ժամանց մը: Ներկաներ իրենց բարեմաղթութիւններն բնելով ու արեւաշատութիւն բաղձալով փոքրիկին՝ զոհ սպասութեամբ մեկնեցան: Այս առթիւ Չնդչոյ Վերջ. Միութեան Մարտչիլի մասնաճիւղը եւս զրկած էր իր բարեմաղթութիւնը Տէր եւ Տիկին Էկինեանի:

* * * Յունաստանէն մեր հայրենակիցը Պրն. Խաչատուր Գողմազեան Մարտչիլ ժամանեց: Բարի գալուստ կը մաղթենք:

* * * Կիպրոսէն՝ մեր հայրենակիցը Պրն. Խաչատուր Գ. Մաչուրեան Մարտչիլ ժամանեց: Բարի գալուստ կը մաղթենք:

* * * Նիւ Եորքահայկ Պրն. Յովհաննէս Թուխմանեան չորս ամիս Մարտչիլ մնալէ յետոյ, Պէյրութ մեկնեցաւ: Յուրախութիւն կը մաղթենք իր տաղանդութեան:

ՊԵՏՐՈՍ ՏԱՐՂՈՒՆԵԱՆ

ՍԷԼՄԱ.— Նոյեմբեր 2-ին Փետա Հէրի Մատղաշեանի ամուսնութեան 10րդ տարեդարձին առթիւ, Սըրըմեան եղբայրներ ընտանեօք, Տէր եւ Տիկին Կ. Յակոբեան, Տիկին Աղաւնի Տաղտիկեան, Ճան Նահապետեան, Տէր եւ Տիկին Ս. Էրմոյեան, Գ. Մատղաշեան, Կնքահայր Հէրի Կօկիշեան եւ ուրիշներ սրբիւրաց փարթի մը տուին Տէր եւ Տիկին Մատղաշեանի: Փետա Մատղաշեան թէեւ յանկարծակիի եկաւ, այսու հանդերձ ան լաւ ընդունելութիւն ըրաւ բոլորին ալ եւ կէսօրէն յետոյ ուրախութիւնը սարքուեցաւ ազարակին մէջ, ուր Կնքահայրը ջութակով, Լեւոն, Յրէտի եւ Խ. Ս. Սըրըմեան իրենց նուագախումբով լաւ փայլ մը տուին օրուան ուրախութեան: Ներկաներ մեկնեցան լաւ ժամանց մը ունենալով այդ օր ու տալով իրենց մաղթանքները:

*** Մեր երգիչ հայրենակիցը Ճան Գոնտոյեան, որ Սան Ֆրանչիսկօ Օրէքս Գըմփընիին հետ պայմանադրուած է, երգելու համար Լօս Անճէլըս եւ Ֆրէզնօ այցելեց եւ մէկ քանի օր իր եղբոր Ս. Գոնտոյեանի մօտ մնալէ վերջ, Գըմփընիին հետ մեկնեցաւ ուրիշ քաղաքներու մէջ երգելու: Բարի ճանապարհ եւ յաջողութիւն կը մաղթենք իրեն:

*** Հոկտեմբեր 24-ին, Պօղոս Անտոնեան իր մահաւնացուն կնքեց Ֆրէզնօյի Բատնոյի հիւանդանոցին մէջ, երկու տարի անկողնոյ ծառայելէ յետոյ: Հոկտեմբեր 26-ին մարմինը ամփոփուեցաւ Արարատ գերեզմանատան մէջ, ձեռամբ Վարդան Վարդապետի: Մեր հայրենակիցը իր ետին կը թողու վեց տարեկան զաւակը Հայկ, կինը եւ երկու հօրեղբորդիները՝ Անտոն եւ Պօղոս Անտոնեաններ: Պօղոսին յաղաքեաւորութեան ներկայ էին մեր բոլոր Ձնգուշի հայրենակիցները, իսկ Չոգչոյ Վերջ. Միութեան Ֆրէզնօյի մասնաճիւղը ներկայ էր գեղեցիկ ծաղկեպսակով մը:

Երկնային միւրթարութիւն կը հայցենք իր բոլոր բարեկամներուն եւ ազգականներուն:

*** Հոկտեմբերին Շիքակոյէն քաղաքս ժամանեցին Տէր եւ Տիկին Պ. Կէօկճեան, որոնք նոյն ամսուն կրկին վերադարձան Շիքակօ:

Այս առիթով ըսենք թէ Պրն. Պ. Կէօկճեան (մօրեղբայրս) այցելելով Ֆրէզնօյի կարգ մը հայրենակիցներուն, վերաջինաց Միութեան եւ անոր Կեդրոնին մասին աննպաստ յայտարարութիւններ ընելով՝ ըսած է թէ Միութիւն եւ Կեդրոն գոյութիւն չունին եւ թող ամէն մարդ իր գործին նայի եւ պարտալ յոյսերով չտարուի, եւ այսպիսի քարոզներ կարդացեր է:

Ահաւաստիկ չարիքը, Ձնգուշիներ, երբ մէկ կողմէն մեր վերաջինաց Միութեան մասնաճիւղերը ողբելին աշխատանք կը թափեն կազմակերպուելու եւ միւս կողմէն Միութեան Կեդրոնը Հ. Բ. Ը. Միութեան հետ, 1000 տարբեր կանխավճարով պայմանադրութիւն կը կնքէ Նուպարաշէնի մէջ 5 տունով Նար Չնգուշ թաղամաս մը շինելու, անդին Շիքակոյի մէջ կարգ մը ինքնազուխներ իրենց փառամոլութեան յազուրդ տալու համար մեր հայրենակիցներուն մէջ յուսալքութեամբ ու կազմալուծութեամբ յառաջանել կը փորձեն: Բարեբախտաբար սակայն, Ձնգուշիներուն մեծ մասին հայրենասիրութիւնը ինքնաճին է եւ չազդուիր մօրեղբորս նման մարդկանց յուսալքիչ խօսքերէն, ինչպէս որ չեն աղքատած Ֆրէզնօյի հայրենակիցները, այլ բնդհակառակը...:

Ֆրէզնօյի Ձնգուշիութիւնը մօտ առնէն ցոյց պիտի տայ մօրեղբորս ու իր խմբակին թէ՛ վերաջինաց Միութիւնն ու Կեդրոնը գոյութիւն ունին:

Յիւլիոս

ՃԱՆ

ՇԻՔԱԿՈ.— Ծօլառի անդամներէն Պրն. Պ. Եայրենի Ինքնազարթի արկած մը ունեցաւ. ուրախ ենք ըսելու թէ եւէ վնաս պատահած չէ իրեն: Մեր ցաւակցութիւնը յայտնենք պատահած արկածին համար:

*** Ծօլառի անդամներէն Տէր եւ Տիկին Գ. Յովսէփեան տունը չարադրոծներ մտած եւ միայն չաքարեղէն տարած են: Մեր ցաւակցութիւնը:

*** Տէր եւ Տիկին Թէրզեանի որդին տան պատուհան վար իյնալով թիթեւ մը վնասուած է. մեր ցաւակցութիւնը յայտնենք ծնողաց եւ Տէր եւ Տիկին Գ. Յովսէփեան եւ շուտափոյթ ապաքինում կը մաղթենք փոքրիկին:

*** Պրն. Յ. Ագնաւորեանի Տիկինը վերաբուժակ գործողութեան մը ենթարկուելով հիւանդանոց կը մնայ Մեր ցաւակցութիւնը յայտնելով կը մաղթենք շուտափոյթ ապաքինում:

*** Պրն. Խ. Տաղտիկեանի Տիկինը հիւանդութեան պատճառաւ հիւանդանոց փոխադրուած է: Մեր խոր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք եւ կը մաղթենք կատարեալ ապաքինում:

*** Տիկին Ե. Գ. Կէօկճեան իր հիւանդութենէն ապաքինած է: Մեր ինդակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Տէր եւ Տիկին Պ. Կէօկճեան վերադարձան Քալիֆօրնիայէն, ուր դացած էին արձակուրդով: Բարի դարձ կը մաղթենք:

*** Դէպի Կարփիլոս փախ.— Նոյեմբեր 17-ին Ծօլառի անդամներուն համար այցելութեան վայր որոշուած էր Քալիֆօրնիայի հանրային պարտէզներէն Կարփիլոս փախքը: Այդ Ծօլառի անդամները խմբովին պատյա մը կատարեցին փախքին այլեւայլ մասերը եւ մասնաւորապէս այցելեցին ծաղկանոցը, ուր բոլոր գեղեցիկաւ ծննդուն համար այցելութեան վայր դարձած է:

Իսկապէս կ'արժէ տեսնել այս եղանակին մէջ դոյնող ծաղիկները ու բոյսեր՝ ամէն կլիմայի յարմար:

ԼՐԱՏ

ՆԻԻ ԵՈՐԲ.— Նոյեմբեր 3-ին, Տէր եւ Տիկին Ա. Փապուճեանի ամուսնութեան 10րդ տարեդարձին առթիւ, Պրն. Ա. Փապուճեան սրբիւրաց փարթի մը տարած էր ի պատիւ իր աղջիկ Տիկնոջ եւ հրաւիրած էր իրենց բոլոր ազգականներն ու մօտիկ բարեկամները: Այդ օր ժամը 12-ին բոլոր բարեկամները ներկայ էին եւ անակնկալի բերին Տիկին Վարդանոյի, որ երբեք տեղեկ չէր թէ այսպիսի ընտանեկ հաւաքոյթի մը պատրաստութիւնը տեսնուած է: Կերակուելու պատրաստութիւնը նախապէս ստանձնած էր Տիկ. Ս. Զրթափեան, որ գնահատելի աշխատութեամբ շատ հաճախ եւ առատօրէն պատրաստած էր ամէն ինչ: Ժամը 3-ին Պրն. Պետրոս Ստեփանեան, այս ընտանիքի մտերիմ բարեկամներէն մին, օրհնեց ճոխ սեղանը, որու շուրջ հաւաքուած ամէնքը վայելիցին օրուան բարիքները: Հետեւ տեղեկեցաւ կամ շնորհատրական հեռագիրները կարդացուեցան մեծ ընդհանուր խանդավառութեան մէջ:

Սոյն ընտանեկան ուրախութեան մեծ փայլ տուին Պրն. Խոսրով Պոնափարթեան՝ իր երգերով եւ Օր. Մարգարիտ Ստեփանեան իր ջութակով, որու վրայ նուագեց զմայլեկաւ:

Ներկաներ ու շատեն մեկնեցան՝ ընտանեկան քաղաքացիութեան մը տակ եւ մաղթելով որ Տէր եւ Տիկ. Փապուճեան իրենց ամուսնութեան արծաթ եւ ոսկի տարեդարձները ամենայն բարեբախտութիւնը ունենան:

ԱԶՆԻՒ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

Պիւտլիկ, Նիւ Եպք